

Full diocesà

3 de març del 2019

p5 – Matinal diocesana d'animadors de cant de la litúrgia

p7 – Històrica reunió episcopal a Roma contra la plaga dels abusos

Oració i dejuni amb una intenció clara

El pròxim Dimecres de Cendra, dia 6 de març, comença la santa Quaresma, l'itinerari espiritual que ens convida a la conversió i a preparar la gran solemnitat de la Pasqua.

Els sacerdots beneeixen aquest dia la cendra, que després ens serà imposada al cap. Aquest ritu, que s'ha conservat des de fa segles en l'Església, vol recordar-nos la fragilitat de la condició humana, inclinada al pecat, i la necessitat que tenim d'associar-nos als mèrits de la passió i resurrecció del Senyor per a néixer a una vida nova.

El Dimecres de Cendra és un dia de pregària i de dejuni i abstinència, i enguany aquestes pràctiques tindran una intenció molt especial. En la nota episcopal que publicàvem

en la nostra edició anterior, els bisbes demanen que aquest Dimecres de Cendra «es pregui i es dejuni d'una manera especial per les víctimes dels abusos i fem nostra la ferma determinació del papa Francesc que assenyala que "l'abús sexual és un pecat horrible, completament oposat i en contradicció amb el que Crist i l'Església ens ensenyen"».

L'Escriptura ens mostra que el dejuni, que pot ser una senzilla limitació dels nostres aliments, pot ser motivat per a fer penitència i demanar perdó pels pecats propis i d'altri. Ho trobem en el llibre d'Esdres (8,21), el dejuni de Moisès a la muntanya (Dt 10,10) i, especialment, el dejuni dels ninivites en el llibre de Jonàs (3,5-8). Enguany tenim un poderós motiu per a imitar-los penitencialment i amb esperança.

«La seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor»

Diumenge VIII durant l'any / Cicle C

Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova. (27,4-7)

Salm responsorial

És bo de lloar-vos, Senyor.
(Salm 91)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teva victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'Agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va. (15,54-58)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre.

»¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà.

»No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.» (6,39-45)

«Manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va»

El repte de viure amb els ulls oberts

Jean Hakolimana, prev.

La metàfora de Jesús sobre cecs guiats per cecs escau parcialment a la nostra societat moderna. La humanitat, ara més que mai, es distribueix entre una colla petita de gent que hi veuen molt i massa i una gran gentada a qui el primer grup es dedica a entretenir la ceguesa. Aquesta setmana que som amfitrions del Congrés Mundial dels Mòbils, una de les notícies destacades serà, sense dubte, l'esmicolament de l'espai entre el món virtual i la realitat, és a dir, entre la mentida i la veritat. Aviat arribarem a preguntar-nos si som reals o virtuals. Conceptes com la veritat hauran de ser repensats.

Tanmateix, la veritat és un dels pilars sobre els quals s'assenta la consciència moral i la convivència. Sense veritat no és possible viure amb dignitat. Sense veritat no és possible una convivència justa. L'ésser humà se sent traït en una de les seves exigències fonamentals. Sovint es condemna amb força tota classe d'atropellaments i abusos, però no sempre es denuncia amb la mateixa energia la mentida amb què s'intenta emmascarar-los. Els grups de poder posen en marxa múltiples mecanismes per influir en l'opinió pública i portar la societat cap a una determinada posició. Però, sovint, ho fan ocultant la veritat i desfigurant les dades, de manera que la gent arriba a viure amb una visió falsejada de la realitat. Les conseqüències són molt greus. Quan s'amaga la veritat, hi ha el risc que vagin desapareixent els contorns del bé i del mal. Ja no es pot distingir amb claredat el «just» del que és «injust». La mentida no deixa veure les injustícies. Som com «cecs» que tracten de guiar altres «cecs».

La imatge

A prop de la Quaresma deixem la lectura del Sermó del Pla amb dues dites que recorden que no naixem ensenyats, sinó que qualsevol ofici ha de comptar amb l'acció del mestre que instrueix i l'actitud del deixeble que accepta.

Per do de Déu i dels creients posats a costat nostre hem arribat a la fe. I una de les nostres tasques serà compartir-la i esdevenir mestres dels qui s'acosten.

Un cec guiant altres cecs (s. XVII). S. Vranx

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

4 dilluns

—Sant Casimir

Sir 17,24-29/Salm 31/Mc 10,17-27

5 dimarts

La Mare de Déu d'Àfrica

—Sant Adrià

—Sant Josep de la Creu

Sir 35,1-12/Salm 49/Mc 10,28-31

6 dimecres

Dimecres de Cendra, inici de la

Quaresma

Dia de dejuni i abstinència

—Sant Oleguer

—Sant Virgili

Jl 2,12-18/Salm 50/Mc 6,1-6.16-18

7 dijous

—Santes Perpètua i Felicitat

—Sant Teòfil

Dt 30,15-20/Salm 1/Lc 9,22-25

8 divendres

Dia d'abstinència

—Sant Joan de Déu

—Sant Julià de Toledo

Is 58,1-9a/Salm 50/Mt 9,14-15

9 dissabte

—Santa Francesca Romana (onom.

Paquita)

—Sant Pacià

—Sant Gregori Nisè

Is 58,9b-14/Salm 85/Lc 5,27-32

10 diumenge I de Quaresma / Cicle C

—Sant Macari

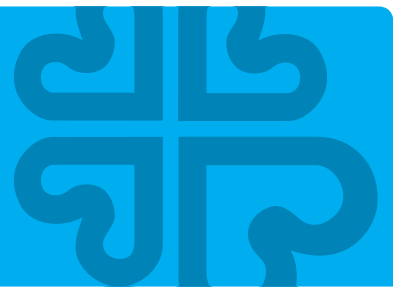
—Sant Melitó

—Sant Simplicí

Dt 26,4-10/Salm 90/Rm 10,8-13/

Lc 4,1-13

El teu compromís millora el món

Càritas diocesana de Vic

La campanya «El teu compromís millora el món» ens permet d'aprofundir en allò que significa el compromís cristià com una forma de ser i estar en el món i respondre a la realitat que ens reclama: els reptes que planteja la mobilitat humana, la nostra responsabilitat de tenir cura de la casa comuna i la creació, l'impuls vers una economia social, justa i solidària amb les persones...; i també ens porta a fer un pas més, a fer-nos preguntes i a qüestionar-nos com i des d'on fem les coses. «On hi ha el teu tresor, hi tindràs el cor» (Mt 6,21).

Es tracta d'aprofundir en la qualitat i autenticitat de la nostra acció, en l'arrel mateixa de la nostra motivació.

Deixem que la realitat entri en nosaltres i ens transformi. Tanmateix, la transformació de la realitat passa inevitablement per deixar que la realitat de l'altre i dels altres irrompi en la nostra vida, en la vida de cada persona i en la institució, en cada Càritas de la nostra diòcesi. Es tracta de deixar que la seva realitat ens parli, que ens miri cara a cara i ens susciti murmurs de novetat, de sorpresa i d'admiració, perquè la realitat de cada persona és sagrada i transformadora en si mateixa.

Aquesta realitat personal i única ens ha d'interpel·lar

i qüestionar allò que fem i som. Només aleshores, en la mesura en què ens deixem tocar per ella, serà possible la transformació, primer la nostra i després la transformació social que perseguim des del nostre model d'acció caritativa i social.

Objectius de la campanya:

- Obrir la mirada de l'enteniment i del cor per fer-nos més sensibles a les persones pobres i deixar-nos transformar per la realitat que estan vivint.
- Exercitar-nos en l'escolta atenta de la realitat i dels signes del nostre temps per a discernir la nostra acció i el nostre estil de vida i presència en el món.
- Afrontar el compromís oberts a l'Esperit que es manifesta en comunitat, que ens dóna impuls i alè per a acompanyar-nos en el seguiment de Jesús i en el treball per la justícia.
- Animar els agents de Càritas i la comunitat cristiana a descobrir que la trobada amb el pobre canvia la nostra manera de veure la realitat i promou en nosaltres actituds i accions noves i compromisos transformadors.

Càritas posa a disposició dels grups que desitgin treballar aquesta campanya uns materials de reflexió, a la web www.caritasbisbatvic.cat

Matinal diocesana de treball de música litúrgica

Secretariat Diocesà de Música

El Secretariat Diocesà de Música ha convocat la «21a Matinal diocesana de treball per als animadors i cantaires en la litúrgia» per al dissabte dia 9 de març.

És una trobada oberta a tots els qui participem en la litúrgia de les nostres parròquies i comunitats.

Aquest any ens volem unir al cinquantè aniversari de la publicació «Missa Dominical», del Centre de Pastoral Litúrgica, i en aquest context hem triat com a lema de la matinal «Preparem la missa del diumenge».

Tindrem, com és habitual, la presència i la paraula del nostre bisbe Romà, i ens acompanyarà i farà la ponència

principal Xavier Aymeric, rector de Vilafranca del Penedès i director de «Missa Dominical».

Els assistents rebran un dossier amb cants que treballarem durant la matinal, i tots plegats ens trobarem, cantarem i pregarem.

Podeu trobar més informació a la pàgina del bisbat: <http://www.bisbatvic.com/>

Contactes:

Secretariat Diocesà de Música
C/ Santa Maria, 1
08500 – VIC

Telèfon: 93 883 26 55

correus electrònics:

registre@bisbatvic.com
secretariatmusica.bvic@gmail.com

Necrològica

Mn. Joaquim Ciuró i Ribas

Havia nascut a Castellterçol el dia 19 de setembre de 1932 i rebé l'ordenació sacerdotal el 22 de desembre de 1956.

Va ser vicari de Sant Pere de Roda de Ter (1957), de la catedral de Sant Pere de Vic (1961), de Crist Rei de Manresa (1962) i de la Seu de Manresa (1964). En aquests anys fou consiliari de la JOC de Vic (1961) i consiliari comarcal de la JOC de Manresa (1963). També fou capellà de la colònia La Farga de Bebiè i ecònom encarregat de Sant Bartomeu de Llaers (1966).

Entre 1971 i el 2010 va ser rector del Pont de Vilomara i de Rocafort, on reformà les dues esglésies parroquials i la capella de Santa Maria Magdalena del Pla i impulsà l'homenatge a la gent gran. El centre de dia del municipi porta el seu nom.

Després de la jubilació es traslladà a viure a Manresa, on morí el propassat dia 10 a l'edat de vuitanta-sis anys. Al cel sia.

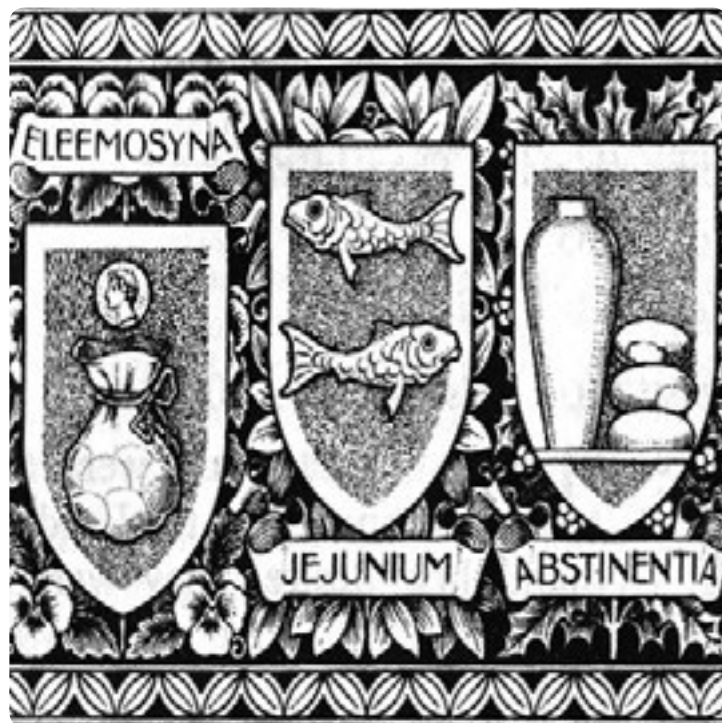

El Dimecres de Cendra i el Carnestoltes

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

L'Església catòlica, des de temps immemorial, a través de la predicació i de la catequesi, ha denunciat els excessos de la celebració del Carnaval —als Països Catalans en solem dir Carnestoltes— pel fet de constituir un període de divertiments públics que precedeix les austeritats pròpies del temps quaresmal. Durant el Carnaval, de manera molt confusa, es barregen costums ancestrals, rituals i festes paganes força heterogènies procedents d'estadis arcaics previs a la cristianització de la societat que, cada any, suren de nou en aquesta ocasió, la qual, d'alguna manera, ve a ser una mena de continuació de la festa pagana de les Saturnals romanes.

Un dels actes més destacats dels dies de Carnaval és el popular «enterrament de la sardina», que té lloc el mateix Dimecres de Cendra. És una mena de cloenda burlesca de les festes de Carnestoltes, amb una berenada popular i la cerimònia grotesca d'enterrar entre dos plats de terrissa una sardina o bé una arengada. Aquest costum, marcadament anticlerical pel fet de fer-lo coincidir amb el primer dia de Quaresma, té el seu origen en una paròdia de processó amb la qual acabaven les festes carnavalesques, on, entre cants i burles, s'enterrava una sardina, eufemisme popular per a referir-se a l'espinada del porc; costum que començà a introduir-se a Catalunya, procedent de la cort de Madrid, vers la meitat de la divuitena centúria i assolí un gran increment durant els segles XIX i XX.

Per Carnestoltes es feien nombroses paròdies i cants burlescos, àdhuc amb una interpretació jocosa dels goigs de «sant Patantum», en una de les estrofes dels quals es cantava: «De la sardina salada / no en podem sentir parlar, / ni tampoc de les anxoves, / les trumfes i el bacallà»; un cant que manifesta el rebuig popular a la dieta quaresmal, marcada per la ingesta quotidiana de naps, patates i bacallà!

Tarragona acull la trobada de mestres cristians

Uns vuitanta docents de les diòcesis amb seu a Catalunya van participar el dissabte 16 de febrer en el segon «Aplec de professors i mestres cristians» convocat per les delegacions d'Ensenyament dels bisbats de Catalunya i la Fundació Escola Cristiana amb la col·laboració de les editorials Baula i Cruïlla. Tarragona ha agafat el relleu de Montserrat, seu del primer aplec l'any 2017.

Després de la pregària, la primera part de la trobada va consistir en una taula de testimonis, moderada per Juanjo Fernández, consultor pedagògic de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. En aquesta taula hi participaren quatre professors i directores d'escola de diferents diòcesis catalanes. Les seves intervencions respongueren a quatre preguntes sobre

el seu testimoni cristianisme en l'entorn laboral, la seva «influència» com a cristians a l'escola o institut, de quina manera mostren els valors o virtuts cristianes en la vida quotidiana i com comparteixen la fe fora de l'àmbit escolar.

Responent a les qüestions plantejades, els participants van coincidir a destacar conceptes com el respecte, l'acolliment, l'escolta, la coherència i la naturalitat en la vivència cristiana tant en la vida personal com professional i saber donar una resposta humil però valenta als interrogants que alumnes o companys plantegen. Aquest moment es complementà amb un treball en grups per a conversar i debatre sobre els recursos que tant mestres com professors tenen al seu abast o necessiten per a ser testimonis de fe.

Reafirmant el compromís amb la justícia davant els abusos a menors

Vatican News / CR / Redacció

El Papa, amb una víctima d'abusos

Fins i tot «un sol cas d'abús» en l'Església «representa ja en si mateix una monstruositat» i «serà afrontat amb la serietat més gran». Alhora, «el ressò d'aquest crit silenciós dels petits, que en comptes de trobar-hi paternitat i guies espirituals han trobat els seus botxins, farà tremolar els cors anestesiats per la hipocresia i pel poder». «Cap abús no ha de ser mai encobert ni infravalorat», insistí el Papa diumenge passat. I reiterà que «l'Església no es cansarà de fer tot el necessari per portar davant la justícia qualsevol que hagi comès aquests crims. L'Església mai no intentarà d'encobrir o subestimar cap cas».

Són algunes idees de l'extens discurs del papa Francesc que pronuncià diumenge passat, després de la celebració de la missa conclusiva de la trobada sobre «La protecció dels menors en l'Església». El Pontífex condemna aquests crims abominables «que involucren milions de nens en el món, formes d'abús i explotació darrere de les quals s'amaga la "mà del mal" i no perdona ni tan sols la innocència dels infants».

El Sant Pare també demanà «el just equilibri», evitant els extrems «provocats pel sentit de culpa pels errors passats i de la pressió del món mediàtic», o, en el pol oposat, «una autodefensa que no afronta les causes i les conseqüències d'aquests greus delictes».

Francesc es va referir a vuit àmbits de treball, inspirats en l'Organització Mundial de la Salut, Unicef, Interpor i Europol: protecció, serietat, purificació, formació, directrius clares, acompanyament de les víctimes, el món digital i el turisme sexual.

Intensos dies a Roma

La trobada va començar amb l'escolta de diversos desoladors testimonis de víctimes dels abusos clericals dels cinc continents. En una reunió amb la premsa internacional, es va dir que l'escolta i la commoció pels testimonis hauria de ser la primera motivació per a actuar en el futur. També un cardenal Reinhard Marx es va reunir amb setze víctimes d'abusos. Diversos experts en dret canònic van intervenir a l'aula, en què van convidar a assumir la responsabilitat dels abusos amb totes les seves conseqüències, tant penals com de prevenció. Es va tractar el problema del clericalisme com una distorsió del ministeri sacerdotal i es va replantejar el tema del secret pontifici.

Una litúrgia penitencial va obrir la tercera jornada, amb intervencions d'una religiosa —que demanà d'afrontar sense por els abusos per una qüestió de credibilitat— i amb intervencions sobre el tema de la sinodalitat, la responsabilitat de tot el cos eclesial. Pel que fa a la comunicació dels abusos, es demanà la màxima informació als mitjans de comunicació.

La missa dominical cercada i desitjada

Romà Casanova, bisbe de Vic

Sagrada Família, Manresa

La parròquia és una comunitat eucarística, el seu centre és l'Eucaristia dominical. La missa o eucaristia és molt més que una reunió on llegim la Paraula de Déu i rebem la sagrada comunió. En l'Eucaristia es fa present la redempció de la humanitat, s'actualitza el misteri pasqual. Celebrar la missa és entrar en la dinàmica de salvació de Déu. El sacrifici de Crist en la creu per a la salvació de la humanitat es renova, encara que de manera incruenta, en la celebració eucarística. Crist ressuscitat, donant-nos la seva vida, es fa present enmig dels qui celebren el seu misteri pasqual. La celebració de l'Eucaristia dominical és una necessitat per a les comunitats cristianes. Recordem el testimoniatge dels màrtirs de Bitínia, en el segle III, detinguts i morts per reunir-se a celebrar l'Eucaristia el diumenge. Ells manifestaren que el diumenge no es pot interrompre; diumenge rere diumenge l'Església i els cristians celebren l'Eucaristia. I també digueren: «Sense el diumenge no som res.»

Aquells cristians perseguits són testimonis vius que la missa dominical ha de ser sempre cercada i desitjada. Ells posaren en risc la seva vida, perquè tenien la certesa que sense la celebració de la missa la seva existència

no tenia sentit. Els temps actuals ens conviden a experimentar una situació semblant. Moltes parròquies ja no poden tenir la celebració de la missa cada diumenge. I en els pobles i ciutats l'oferta de les misses no és tan abundosa com en altres temps. La manca de sacerdots impedeix una major oferta; encara que hem de ser conscients que, pel nombre dels qui hi participen, hi ha més oferta que no pas demanda. Hem d'anar avançant en la celebració dominical única en totes les parròquies. No solament per tal de distribuir millor les forces i poder arribar a més comunitats, sinó també per tal d'entendre que la celebració de la missa no és solament una devoció personal, sinó que té sobretot una dimensió comunitària. L'Eucaristia és el moment del trobament de la comunitat a redós de Crist ressuscitat. És el trobament de la gran família dels fills de Déu.

Església, Eucaristia i Diumenge són tres realitats inseparables. Hem de ser capaços de desitjar i cercar la missa dominical. Els qui no poden tenir-la en la seva parròquia, cercant-la en parròquies properes. I els qui no la poden tenir a l'hora que els anava millor, adaptant-se per poder-la celebrar amb una comunitat més àmplia.

